

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Asti (Włochy) w dniu 30 czerwca 2021 r. – WP/ Istituto nazionale della previdenza sociale, Repubblica Włoska

(Sprawa C-404/21)

(2021/C 357/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Ordinario di Asti

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: WP

Strona pozwana: Istituto nazionale della previdenza sociale, Repubblica Włoska

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 45 i 48 TFUE, art. 4 TUE, art. 11 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i art. 8 załącznika IIIa do warunków zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego (EBC) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego lub krajowej praktyce administracyjnej, które uniemożliwiają pracownikowi państwa członkowskiego, któremu naliczone zostały składki w ramach krajowego zakładu ubezpieczeń i który obecnie pracuje w instytucji unijnej, takiej jak EBC, przeniesienie do systemu emerytalnego rzeczonyj instytucji składek emerytalnych uiszczonych w ramach systemu zabezpieczenia społecznego jego własnego państwa?
- 2) Czy, również w następstwie sytuacji opisanej w pierwszym pytaniu, należy zapewnić prawo do przeniesienia składek nawet w przypadku braku wewnętrznego aktu wykonawczego o randze ustawowej lub szczególnego porozumienia między, z jednej strony, państwem członkowskim pochodzenia pracownika lub jego zakładu emerytalnego a, z drugiej strony, instytucją Unii?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 2 lipca 2021 r. – Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) / Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

(Sprawa C-407/21)

(2021/C 357/18)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV)

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on organizatora imprezy turystycznej, w przypadku rozwiązania umowy, do pełnego zwrotu w pieniądzu wszelkich wpłat dokonanych z tytułu imprezy turystycznej, czy też dopuszcza zwrot w postaci ekwiwalentu, w szczególności w formie bonu wartości równej kwocie dokonanych wpłat?

- 2) W przypadku gdyby takie zwroty należało rozumieć jako zwrot w pieniądzu, to czy kryzys zdrowotny związany z epidemią Covid-19 i jego konsekwencje dla operatorów podróży, którzy w wyniku tego kryzysu doświadczyli spadku obrotów, który można oszacować między 50 % a 80 %, i którzy odpowiadają za ponad 7 % produktu krajowego brutto we Francji, oraz – w przypadku organizatorów imprez turystycznych – zatrudniają we Francji 30 000 pracowników, osiągając obroty wynoszące prawie 11 miliardów euro, mogą uzasadniać, a jeżeli tak, to na jakich warunkach i w jakich granicach, czasowe odstępstwo od obowiązku zwrotu przez organizatora podróży wszystkich wpłat dokonanych z tytułu imprezy turystycznej w terminie czternastu dni od rozwiązania umowy, przewidzianego w art. 12 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy w okolicznościach, o których mowa powyżej, możliwe jest zróżnicowanie skutków temporalnych orzeczenia stwierdzającego nieważność aktu prawa krajowego sprzecznego z art. 12 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U. 2015, L 326, s. 1)

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – RC / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-103/20) (¹)

(2021/C 357/19)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 191 z 8.6.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Nivelles – Belgia) – SD / Habitations sociales du Roman Païs SCRL, TE, działający w charakterze syndyka masy upadłościowej Régie des Quartiers de Tubize ASBL

(Sprawa C-104/20) (¹)

(2021/C 357/20)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 161 z 11.5.2020.